

29 Δεκεμβρίου 2020

ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΩ ΣΤΟ ΕΣΥ

Του Μητροπολίτου Αργολίδος Νεκταρίου

Κάθε χρόνο, τέτοια εποχή, έχουμε έξαρση των ιογενών λοιμώξεων. Συνηθισμένο γεγονός και αναμενόμενο, που δεν προκαλεί ίσως σοβαρή ανησυχία. Με την άνοδο της θερμοκρασίας, οι λοιμώξεις αυτές παρουσιάζουν ύφεση και σχεδόν εξαφανίζονται. Δε συνέβη το ίδιο με τον COVID-19. Αν και περιμέναμε το καλοκαίρι να μειωθεί δραστικά, δεν μας έκανε τη χάρη. Παρέμεινε ανθεκτικός και επανήλθε δριμύτερος.

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι η υψηλή μεταδοτικότητά του και απ' ό,τι διαβάζουμε, η πρόσφατη μετάλλαξή του αυξάνει αυτή τη μεταδοτικότητα. Το πιο άσχημο είναι ότι ο COVID 19 είναι μεταδοτικός, πολύ πριν εμφανιστούν τα συμπτώματα. Όσοι προσβληθούν θα περάσουν μια μικρή ή μεγάλη ταλαιπωρία, κάποιοι όμως θα χάσουν και τη ζωή τους.

Η επιστημονική κοινότητα μήνες τώρα προσπαθεί να ενημερώσει και να πείσει για την επικινδυνότητα του ιού και την ανάγκη να δείξουμε υπευθυνότητα. Η πολιτεία πήρε σκληρά μέτρα, αλλά ο ιός και με δική μας ευθύνη, συνεχίζει ακάθεκτος να εμπαιρίζει τις βεβαιότητες μας, να διαλύει τα σχέδια μας, να καταστρέφει το όνειρά μας, να απειλεί τη ζωή μας. Ένα φως ελπίδας είναι το εμβόλιο, το οποίο θα υποστεί, ήδη υφίσταται, την άρνηση, την πολεμική, των

πάσης φύσεως συνωμοσιολόγων! (Δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Ας ρίξει ο αναγνώστης μια ματιά στα δημοσιεύματα μιας δεκαετίας πριν με τον Η1Ν1. Τα ίδια έλεγαν και τότε!)

Θα σταθώ σε μία παράμετρο, που μέσα στον καταιγισμό των πληροφοριών και αντεγκλήσεων, είτε υποτιμάται είτε χάνεται. Στο αίσθημα εγρήγορσης και ευθύνης που απαιτείται να διακατέχει όλους μας. Θα χρησιμοποιήσω και μία λέξη ακόμη, με το χριστιανικό της όμως περιεχόμενο: Την αγάπη. Δίχως τις προϋποθέσεις αυτές, δεν μπορούμε να καταπολεμήσουμε τον φονικό ιό.

Ο Δυτικός πολιτισμός που όλοι απολαμβάνουμε, έχει και τα τρωτά του: Την κουλτούρα του ατομισμού, που δεν αφήνει περιθώριο να δεις τον άλλο άνθρωπο. Ο COVID-19 θέτει σε δοκιμασία αυτή την κουλτούρα του ατομισμού. Δεν μπορείς να ζεις και να συμπεριφέρεσαι χωρίς την αίσθηση ότι υπάρχουν και άλλοι δίπλα σου, για τους οποίους έχεις ευθύνη. Και έγνοια σου να είναι, πώς δεν θα γίνεις αιτία οι άλλοι να νοσήσουν και κινδυνεύσουν. Υπάρχουν άνθρωποι που μετέδωσαν τον ιό, μη γνωρίζοντας ότι είναι φορείς, αλλά και μη λαμβάνοντας τα απαιτούμενα μέτρα. Ακόμη χειρότερα, υπάρχουν άλλοι, που ενώ γνώριζαν ότι είναι φορείς, κυκλοφορούσαν ελεύθερα αδιαφορώντας για τους άλλους. Δεν ξέρω πως αισθάνθηκαν όταν είδαν, αν είδαν, τα αποτελέσματα της επιπολαιότητάς τους. Κάποιοι άνθρωποι να χάνουν τη ζωή τους.

Την άνοιξη, όταν βρεθήκαμε έγκλειστοι στα σπίτια μας, ακούστηκε μια νηφάλια φωνή. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος, σε κήρυγμά του, είπε μεταξύ των άλλων: «μένουμε στα σπίτια μας, γιατί αγαπάμε». Και όταν βέβαια μιλάμε για αγάπη, δεν εννοούμε κάποια ροζ αισθηματάκια, αλλά για υπέρβαση του ατομισμού. Και το πιο απλό πράγμα, «παίρνω τα μέτρα μου, φοράω μάσκα, κρατώ αποστάσεις», είναι ειδικά σήμερα έκφραση έγνοιας και αγάπης. Ισχυρό αντίδοτο στον πολιτισμό του ατομικισμού, του εγωκεντρισμού, του δικαιώματος.

Και κάτι ακόμη. Στη δεκαετία του '80 το σύστημα υγείας ονομάστηκε προσφυστάτα ΕΣΥ. Δυστυχώς, δεν αρκούν τα μεγάλα λόγια για να γίνουν τα οράματα πραγματικότητα. Αν δεν υπάρχουν υπεύθυνοι άνθρωποι να τα υλοποιήσουν, θα μείνουν όλα στα σχέδια. Έτσι δυστυχώς, το ΕΓΩ νίκησε το ΕΣΥ, γιατί το ΕΓΩ είναι ακαταμάχητο! Και ενώ φαίνονταν όλα χαμένα, στην εποχή του κορωνοϊού, δοκιμάσαμε μία ευχάριστη έκπληξη. Κάποιοι γιατροί μας, νοσηλευτές, εθελοντές, αντί να καταριούνται το σύστημα, τις ελλείψεις κλπ, επιχείρησαν το ακατόρθωτο: την υπέρβαση του ΕΓΩ. Έγιναν οι καλοί Σαμαρείτες. Τους οφείλουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ"